

på arbejdsmarkedet, så flere af dem fik en reel mulighed for at erhverve deres egen indkomst, og heldigvis går beskæftigelsen jo stadig frem. Men de 300.000 arbejdsløse, som blev slynget ud, kan jo ikke erstattes af, at der kommer arbejdsløse et andet sted; de er i forvejen med i statistikken i meget stort omfang.

Argumentet om angrebet på arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet er dårligt. I forvejen er der både lovgivningsmæssigt og overenskomstmæssigt en række begrænsninger i den ledelsesret, og de er begrundet i forskellige hensyn til samfundsudviklingen, i bestemte hensyn til mennesker og i bestemte hensyn til en række andre saglige forhold.

Men hvad siger vores bagland? Jeg tror faktisk, vores bagland vil vurdere det hele meget sagligt i modsætning til det mere populistisk orienterede indlæg, vi lige har måttet høre fra hr. Poul Nødgaards side. Jeg kan selvfølgelig ikke garantere for, hvad utrolig mange mennesker vil gøre ved det, men jeg tror, at de faglige organisationer vil betragte det sagligt og ordentligt. Rent ansættelsesretligt er det væsentligt, at man skal kunne begrunde sine ting sagligt, og det, vi prøver at forhindre, er de usaglige argumenter.

Jeg talte om positiv forskelsbehandling, og det kan der være brug for. Der skal være mulighed for, at man kan sige: Vi vil have en betjent eller to, eller vi vil have en medarbejder i vores bistandsafdeling, som har en bestemt etnisk baggrund. Det kan nemlig være sagligt begrundet for at få løst de pågældende gruppers problemer.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt lige sige til hr. Jes Lunde, at jeg kommer, som de fleste sikkert ved, fra Ringsted, og det, hr. Jes Lunde sagde, kender vi ikke til her. Vi fik i midten af 1960'erne 300-400 tyrkiske familier til Ringsted, og de falder fint ind i arbejdsmiljøet i vores kommune.

Det lyder, som om ingen vil ansætte fremmede, men det vil man da gerne, hvis de fremmede har samme kvalifikationer som danske arbejdere. Og det leder mig frem til et spørgsmål til fru Elisabeth Arnold, som siger, at Folketinget skal sende et politisk signal – jeg går ud fra, at det er til arbejdsgiverne – og spørgsmålet er: Vil det sige, at det signal ikke er anderledes, end at arbejdsgiveren fortsat har lov til at ansætte den eller de, som han eller hun finder mest kvalificeret, i sin virksomhed?

Hvis det stadig skal være sådan, er der jo ingen problemer, for så er det stadig arbejdsgiveren, som suverænt ansætter den eller dem, han vil have ansat i sin virksomhed. Jeg synes, det kunne være rart at få helt afklaret, hvor Det Radikale Venstre står i denne sag, for hvis det, jeg siger her, kan bekræftes, kan vi for min skyld godt stoppe debatten, for så er der ikke flere problemer. Men hvis lovforslaget betyder, at Folketinget skal til at diktere danske arbejdsgivere, hvem de skal ansætte i de forskellige stillinger, så melder vi fra.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Nu var det måske på grund af urets ubarmhjerterige gang, at hr. Jan Petersen ikke nåede længere i sin besvarelse af mit spørgsmål, men vi fik da så meget ud af Socialdemokratiets ordfører, at Socialdemokratiet går ind for positiv særbehandling. Hvis en virksomhed beslutter sig for, at den gerne vil ansætte – for at bruge hr. Jan Petersens udtryk – repræsentanter for etniske grupper og altså på den måde forskelsbehandler de danskere, som måske var mere kvalificerede til jobbet, er det o.k.

Men det, jeg spurgte hr. Jan Petersen om, var: Hvis vi nu har en pakistansk kioskejer, som ønsker at ansætte en medarbejder, og den pakistanske kioskejer siger, at han kun vil ansætte en pakistaner, og at danskere slet ikke kan komme i betragtning – vil det så ifølge hr. Jan Petersens terminologi og Socialdemokratiets verdensbillede være positiv særbehandling, eller vil det være diskrimination? Vi er altså nødt til at vende situationen om og anskue den fra den vinkel, hvis vi skal have indtryk af, om Socialdemokratiet virkelig ønsker mangfoldighed eller blot ønsker at favorisere etniske grupper på bekostning af den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Poul Nødgaard: Der ændres ikke ved arbejdsgiverens ret til at ansætte de personer, han vil, men han kan komme ud for sagsanlæg og andre problemer, hvis han overtræder reglerne om diskrimination. Sådan har det været vedrørende ligestilling af mænd og kvinder på arbejdsmarkedet i mange, mange år, og det protesterede arbejdsgiverne sandelig også voldsomt over i sin tid. Men de har dog lært at leve med det gennem mange år, og mange kvinder har været utrolig glade for den mulighed, de fik